

SOERAKARTASCHÉ-COURANT

NIEUWS- EN ADVERTENTIE-BLAD.

Uitsluitend Agent voor Europa E. ELSBACH (8 Rue Milton) te Parijs.

Abonnementsprijs f 7.50 per halfjaar
bij vooruitbetaling.

De *Soerakartasche Courant* verschijnt tweemaal 's weeks: **Dinsdag** en **Vrijdag**, uitgezonderd feestdagen.

Advertentiekosten behalve het zegel voor elke 10 woorden voor 2 plaatsingen f 1.— elke volgende plaatsing de helft.

Inzending der Advertentiën tot op den dag der uitgave vóór 10 uur.

Beschouwingen van den inhoud van het concept van het nieuwe in-tevoeren Landhuurreglement voor Solo en Djokja.

Uit art. 1. zou dienen te worden weggelaten, de woorden. *behalve de onderdanen der Javaansche vorsten*, niet omdat die, ondernemingen van landbouw om producten voor de Europ. markt te teelen, zouden op touw zetten, maar omdat daardoor aan Chineezzen de gelegenheid zou worden gegeven zich in de landverhuur te dringen.

Immers, niets belet een Chinees tot den Islam overtegaan en als zoodanig een bedevaart naar Mecca te doen.

Van daar teruggekeerd, zet hij zich ter Hoofdplaats neder en is dus onderdaan van den Javaanschen vorst.—

Van een kongsi het noodige geld verkregen hebbende, koopt hij de eene of andere onderneming, en kan er ruitelijk voor uitkomen, dat hij die fondsen aldus heeft opgenomen; want geen wetsbepaling verbiedt iemand, wie het ook zij, van Chineezen geld te leenen. Ziedaar dan onzen Chinees hadji, landhuurder!

Dat men nu niet zegge: *Och! het zal zoo'n vaart niet loopen*; want, niemand kan vooruizen, waartoe zoo iets zou kunnen leiden; en, met de wet in de hand, zou hij de regering dwingen, hem als landhuurder te moeten erkennen en toelaten.—

De overige bepalingen van dit artikel, zijn in niets bezwarend.

Art. 2.

De bepaling, dat eene onderneming geen mindere oppervlakte dan 250 bouws van 500 □ roeden mag beslaan, is buitensporig te noemen.

Waarom zou eene onderneming van b. v. 60, 50 of 40 bouws aanplant niet mogen bestaan? Eene geldige reden is daarvoor niet aan te voeren; en komt het mij voor, dat die bepaling haren oorsprong genomen heeft, op aandrang van eenige bezitters van groote ondernemingen, die den minder gefortuneerde landhuurder, zoeken te verdringen om zich van diens onderneming meester te maken.

Werd die bepaling doorgedreven, dan zou het Gouvernement zich aan een groote inconsequentie schuldig maken en met twee maten meten; even als de zoutverkoopkuismeesters in vroegere eeuwen deden.

Immers bij staatsblad 1870, no. 118, gewijzigd bij staatsbladen 1872 no. 116 en 1874

no. 78, regelende de agrarische aangelegenheden, wordt bij art. 18 vastgesteld;

»Gronden, volgens art. 9 niet uitgesloten, »kunnen aan personen, die aan artikel 11 vol- »doen, op aanvraag in erfpacht worden af- »gestaan tot inrichting *als kleine landgoederen* »of buitenverblijven, mits betalende eene pacht- »som, gelijk aan het hoogste bedrag der land- »rente of der belasting die haar vervangt, met »toepassing voorts der artikelen 13 en 14, en »onder de verdere voorwaarden door den Gou- »verneur Generaal vast te stellen.

»Elk dezer percelen mag, vijftig bouws niet »overschrijden.»

In de Gouvernements-landen wordt dus aan een ondernemer, die een klein kapitaal bezit, te gemoet gekomen om een bestaan te scheppen; en dat het Gouvernement hierbij juist, die klasse, de behulpzamen hand wil bieden blijkt uit de slotbepaling: dat de uitgestrektheid slechts 50 bouws mag beslaan.

In de Vorstenlanden echter, wordt een minimum van 250 bouws vastgesteld. *Gints* hulp aan den minvermogenen; hier vertrap- ping van zijn recht! En, waarom?

Ik kan daarvoor geen andere reden vinden, dan dáár waar het Gouvernement zelf verpachtster is, zij ter aanvulling van de groote bodemlooze schatkist elk dubbeltje welkom acht; doch dat dáár, waar haar geene pacht ten goede komt, het haar onverschillig is, of er eenige nijvere, maar min gefortuneerde Europeesche landbouwers te gronde gaan.—

Is dat geen meten met twee maten?

Dat de ontwerpers van het reglement, niet genoegzaam bekend zijn geweest met de gesteldheid der landen, blijkt ten duidelijkste uit de woorden: »*zoodanig aaneengesloten, dat geen gedeelten daarvan tusschen andere ondernemingen geënclaveerd liggen.*»

Immers er zijn djonken, waarvan de tot de dessa's behorende padoekoeans, vijf, zes, ja sommigen acht palen van de hoofdessa verwijderd liggen, in een geheel andere streek.

Indien nu een of meer padoekoeans van de tot de onderneming A behorende dessa's, midden in de onderneming B liggen, dan zou volgens dit voorschrift, onderneming A die dessa's niet in huur mogen bezitten; en onderneming B zou ook die dessa's niet mogen inhuren, want die liggen in de onderneming A.

Nog een ander voorbeeld: er zijn geapanageerden, voornamelijk prinszen die een aantal aaneengeschakelde djonken bezittende, met uitzondering, van 1 of 1½ djonk, die op eenige palen afstand in eene andere onderneming liggen, en die hunne gronden niet anders verhu-

ren wilden, dan op voorwaarde dat de huurder alle die dessa's te gelijk in huur neemt. Nu zou de huurder, ter wille van dit voorschrift, van de inhuur der overige dessa's, die hij ten hoogste noodig heeft voor zijne onderneming, moeten afzien; wat toch niet rationeel kan heeten.

In die gevallen, die bij de primitieve inhuur, in de jaren 1858 en volgenden, meer dan eens zijn voorgekomen, hebben de betrokken landhuurders, zich gewoonlijk met elkander verstaan, door het gedeelte, in een andere onderneming liggende, in ruil met andere gronden afstaan; dan wel, waar dit niet mogelijk was, de exploitatie bij minnelijke schikking afstaan aan den huurder in wiens onderneming die dessa's en gronden gelegen zijn; waarmede die moeielijkheden waren uit den weg geruimd.

Dat vermeld voorschrift het doel heeft, om te beletten dat niet *opzettelijk* gronden in eene andere onderneming liggende, worden ingehuurd, is allezins rechtvaardig; maar dan had, dat voorschrift ook anders moeten luiden; b. v. *dat niemand, nog onverhuurde gronden in eens anders onderneming liggende, mag inhuren.* Dat zou duidelijk zijn.

Het in de tweede alinea verordende, is m. i. hoogst irrationeel en onrechtvaardig. Wil men den huurder noodzaken zijne onderneming op het bepaalde aantal bouws te houden, dan moet de regering hem ook daartoe in staat stellen; door b. v. de verhuurders tot verlenging van den huur te dwingen; want wil den verhuurder de gronden perse niet verlengen, door den een of andere gril, of eischt hij, wel wetende dat de huurder die gronden moet hebben om het fatale cijfer te bereiken,— een zoo buitensporige pacht en bekti dat de huurder zulks met geen mogelijkheid kan betalen, en dan zou dezen, buiten zijne schuld, geruineerd worden.

Als bewijs diene: dat een eigenaar wiens gronden f 140 (honderd veertig gulden) pacht per jaar opbrengen, thans voor verlenging f 1800 (zegge achttien honderd gulden) pacht en f 7000 bekti eischt.

Immers toch het intrekken of ontbonden verklaren der onderneming, met verlies van bekti, gebouwen, als anderzins, zou de grootste onrechtvaardigheid zijn, die de wetgever ooit zou kunnen plegen.

Maar afgezien van de onmogelijkheid, den huurder belettende, zijne onderneming, door onwil des verhuurders, op de bepaalde uitgestrektheid te houden, vraag ik—wanneer door natuurrampen zoo als vulcanische erupties, aardbevingen of overstromingen, een gedeelte

der onderneming zoodanig wordt verwoest, dat er niet meer aan cultuur te denken valt, derhalve het aantal bouws beneden het cijfer daalt, en door andere ondernemingen zoodanig is ingesloten, dat aan geene uitbreiding te denken valt, zal dan ook de onderneming ontbonden en de huurder pardoes aan den dijk gezet worden?

Artikel 3.

Wordt, als niets onmogelijks inhoudende, zwijgend voorbij gegaan.

(Wordt vervolgd.)

Soerakarta.

Maanstand.

Zondag 6 Januari E. K., Zondag 13 Januari V. M.
Zondag 20 Januari L. K., Maanlag 28 Januari N. M.,

TOERBEURTEN voor de commissarissen der maand van de Leden der plaatselijke schoolcommissie te Soerakarta.

Januari | H. K. H. Wilkens en
| C. A. H. Kuhr.

Vertrekdagen der Mails.

in de maand Januarij 1884

F 3. — 17. — 31.
N 9. — 19. — 30.
E 10. — 24.

In de Locomotief van den 7den dezer lezen wij het volgende:

CONFLICT. Naar wij vernemen is er tusschen den Resident der Preanger-Regentschappen en den Directeur van Justitie een conflict gerezen over de benoeming van een agent van de Batavia'sche Weeskamer te Tjandjoer.— Op voorstel van den Resident werd de heer S. uit die betrekking ontslagen, terwijl gelijktijdig de heer C. Albers, zending-leeraar, als diens vervanger werd voorgedragen. De Weeskamer te Batavia achtte evenwel het beroep van zending niet vereenigbaar met de betrekking van agent van de Weeskamer, en vestigde haar keuze, na ingewonnen informatie bij den Assistent-Resident van Tjandjoer, op den Heer J. H. A. Dommers algemeen ontvanger, die door haar voor de benoeming als agent werd voorgedragen bij den Directeur van Justitie, en ook als zoodanig werd benoemd.

De Resident zeer gevoelig voor de afwijking van zijn voordracht, kwam daartegen op bij

had zich gevoegd bij de koude en de benauwdheid. De krachten begaven mij. Weldra werd die plaag ondraaglijk. Met mijn vinger trachtte ik grepen aarde machtig te worden, en ik at die aarde wat mijn foltering verdubbelde. Ik beet in mijne armen, niet tot bloedens toe durvende bijten en aan het velzui- gend kreeg ik lust er mijne tanden in te zetten.

O! hoe verlangde ik op dat oogenblik naar den dood! Geheel mijn leven had ik voor de vernietiging teruggebeefd en nu wilde, nu verlangde ik haar; zij zou mij nooit te zwart toeschijnen! De dood was alleen goed, omdat zij op eens aan alles een einde maakte en dan voor altoos. Te slapen als een steen; tot de aarde terugkeeren, niet meer te bestaan. Welk een geluk zou dat op dit oogenblik wezen!

Mijne handen dwaalden werktuigelijk langs het hout. Op eens prikte ik mij aan den linker duim en een weinig pijn, trok mij uit mijn verdooving. Wat zou dat geweest zijn? Ik zocht op nieuw, ik herkende een spijker; een spijker die de lijkbezorgers scheef hadden ingeslagen en niet in den wand van de doodkist gedrongen was. Hij was heel lang en heel scherp. De kop zat in den deksel, maar ik voelde, dat hij bewoog. Van dat oogenblik had ik maar een begeerte: het bezit van dien spijker. Ik ging met mijn rechterhand over mijn buik heen, ik begon hem te schudden. Hij gaf niet mede, het werd een hard werk. Ik moest dikwijls van hand veranderen, want de linkerhand, die slecht geplaatst was, vermoede zich spoedig. Terwijl ik zoo mijn best deed, was een geheel plan bij mij opgekomen. Die spijker moest het

wat geheel en al gevuld was, ik op en om mij heen een dikke laag aarde zoude hebben, wat een verschrikkelijke hinderpaal moest wezen. Had ik niet hooren zeggen dat men te Parijs zes voeten diep begroef? Hoe was deze massa te doorboren? Zelfs als ik er in slaagde om het deksel op te lichten, zoude de aarde als een fijn zand dan niet binnendringen en mij de oogen en den mond vullen. En dat zou ook sterven wezen, een afschuwelijke dood, te verdri- ken in den modder.

Echter betastte ik alles om mij heen zorgvuldig. De doodkist was groot en ik bewoog de armen nu gemakkelijk. In den deksel was geen enkele spleet. Rechts en links, waren de planken grof geschaafd, maar boden weerstand en waren stevig. Ik boog den arm over de borst heen, om aan het hoofd te kunnen reiken. Daar ontdekte ik in de plank aan het einde een knoest, die met een lichte drukking mede- gaf; ik werkte met de grootste moete door; ik eindigde met den knoest uit te stooten en mijn vinger in het gat stekende, voelde ik de aarde, een vette, kleiachtige en vochtige aarde. Maar dat deed mij niets vorderen. Het speet mij zelfs van die knoest er uit gestoten te hebben, alsof de aarde nu had kunnen binnendringen. Een andere proef hield mij toen bezig: ik klopte tegen de kist aan, om te weten te komen of er, bij toeval, soms een luchtledig te ontdekken was. Overal was de klank hetzelfde. Daar ik ook met de voeten schopte scheen het mij toch toe, dat naar beneden de klank helderder was. Mischien lag dat ook alleen aan de dikte van het hout.

Toen begon ik met zachte stooten, de armen vooruit met de vuisten. Het hout bood wederstand. Daarna gebruikte ik de knieën, door mij boogsgewijze op handen en voeten te verheffen. Er kraakte nog niets. Ik eindigde met al mijne kracht aan te wenden, ik duwde met mijn geheele lichaam, zoodat mijne beenderen geluid gaven. En op dat oogenblik werd ik krankzinnig.

Tot nu toe had ik aan de duizelingen wederstand kunnen bieden, aan de vlagen van woede, die als een walm van dronkenschap opstegen. Vooral onderdrukte ik het schreeuwen want ik begreep, dat als ik schreeuwde, ik verloren was. Op eens begon ik toch te schreeuwen, te brullen. Dat kon ik niet inhouden, het gebrul kwam uit mijn keel, die overkropt was. Ik riep met een stem, die ik niet herkende, om hulp, bij elken roep mij meer inspannende, schreeuwende dat ik niet wilde sterven. En ik krabde het hout met mijne nagels en ik wroeg mij als een opgesloten wolf. Hoe lang duurde dien toestand? ik weet het niet, maar ik voel nog de onwrikbare hardheid van de doodkist, waarin ik spartelde, ik hoor nog den storm van kreten en snikken, waarmede ik mijn zesplankige doos vulde. In een laatste opwelling van verstand, wilde ik mij tegenhouden, maar ik kon niet.

Een groote afmatting volgde. Ik wachtte den dood, in een smartelijke slaperigheid. Die doodkist was ongetwijfeld van steen; nooit zou het mij gelukken ze te spijten en die zekerheid van mijne nietigheid liet mij bewegingloos, zonder moed om een nieuwe poging te wagen. Een andere pijniging, de honger

Feuilleton.

De dood van Olivier Becaille.

Vervolg.

IV.

Eerst scheen mij het grootste gevaar gelegen in de verstikking, die vermeerdeerde. Ik had ongetwijfeld zoolang van lucht verstoken kunnen blijven, dank zij de verdooving, die het leven opschoortte, maar nu mijn hart klopte, nu mijne longen werkten zoude ik moeten sterven. Ik leed ook aan koude en ik vreesde mij te laten vatten door die onverschilligheid van hen die in de sneeuw vallen, om niet meer op te staan.

Herhalende dat ik kalm moest blijven voelde ik vlagen van krankzinnigheid naar mijn hoofd stijgen. Toen vermaande ik mij, om mij te herinneren op welke wijze men begraven wordt. Zeker lag ik in een graf voor vijf jaren; dat ontnaam mij een hoop, want ik had vroeger te Nantes opgemerkt, dat de voeteneinden van de groeven op de begraafplaats der armen, het voeteneinde der kisten bloot lieten, wat eerst bedekt werd als een tweede kist daar ook met het voeteneinde tegenaan geplaatst werd. Het zou dan voldoende geweest zijn om een plank te breken en te ontvluchten; terwijl als ik in een graf lag,

genoemden Departementschef, die hem de rekeningen voor die afwijzing mededeelde; de Resident wilde daarmede echter geen genoegen nemen en heeft nu aan den Gouverneur-Generaal in overweging gegeven, den Directeur van Justitie uit te noodigen;

1e. tot intrekking der benoeming van den algemeenen ontvanger Dommers, tot agent van de Weeskamer te Tjandjoer.

2e. voortaan niet van een door hem gedane voordracht af te wijken, zonder hem daarin vooraf te kennen.

De Resident heeft daarbij geheel uit het oog verloren dat, volgens de instructiën der Weeskamers de hoofden van gewestelijk bestuur niets te maken hebben met haar agenten; van tijd tot tijd richt men zich wel tot hen om inlichtingen betreffende de agenten, doch daarbij blijft het dan ook.

Wij zijn benieuwd in welken zin de Regeering zal beslissen.

De handelingen van den heer van Vleuten doen wel eens het vermoeden ontstaan dat heerschzucht een zijner zwakke zijden is. Men denke aan het voorgevallene, indertijd tusschen hem, als assistent-resident in de Vorstenlanden, en den Resident Keuchenius en aan het conflict tusschen den heer van Vleuten en den voormaligen chef der Staatspoorwegen, den heer D. Maarschalk.

Over de zaak van den heer J. M. van Vleuten en den Directeur van Justitie, even min als over die tusschen den eersten en den heer D. Maarschalk, kunnen wij een oordeel vellen, omdat wij ze niet kennen en eerlijk niet kunnen zeggen of daar heerschzucht in het spel is geweest. Van het gebeurde met den toenmaligen Resident van Soerakarta zijn wij geheel op de hoogte en zal men, een blik slaande in »de Vorstenlanden» van den 6en Augustus 1875 No. 61, dadelijk ontwaren dat bij dat conflict iets anders dan heerschzucht in het spel was.

Waarschijnlijk zullen er weinig personen zijn, die bedoeld blad bewaard hebben en, daar het ons van belang voorkomt, gaan wij er toe over dat conflict in het kort te releveeren.

De Resident A. A. M. N. Keuchenius had met den Rijksbestierder een inspectie in het Padjangsche gemaakt en met den heer J. M. van Vleuten, toen as. Resident van Klaten, van Tjakri naar Klaten gaande, den Rijksbestierder een plaats op de achterbank en den heer van Vleuten er een op het voorbankje van het rijtuig aangewezen. De heer van Vleuten was met deze regeling volstrekt niet ingenomen, maar hij schikte zich in een onaangename noodzakelijkheid, misschien denkende, zulk een geval zich wel niet meer zou voordoen. Te Klaten komende verzocht hij den Resident de zaak bij de Regeering aanhangig te maken, opdat deze zou bepalen welke de verhouding tusschen Rijksbestierder en assistent-Resident was.

Het is nooit uitgelekt of de Resident zulks gedaan heeft. In alle gevallen was den assistent-Resident niets van een decisie der Regeering bekend en toen de Resident voornemens was, om in het begin van Augustus 1875, weder een inspectie met den Rijksbestierder, over den grooten weg en de bruggen in het Klatensche te maken, schreef hij den assistent-Resident aan; maar deze niet verlangende om weder in dezelfde onaangename positie van vroeger geplaatst te worden, richtte een hoogst beleefd schrijven aan den Resident, waarbij hij verzocht, hem wel te willen mededeelen, wat de beslissing der Regeering in zake der verhouding tusschen hem en den Rijksbestierder was. Mocht onverhoopt de Regeering die beslissing nog niet hebben genomen, dan verzocht hij ZHEdGests, van het bijwonen der voorgenomen inspectie verschoond te blijven, terwijl hij den Resident uitnodigde hem de eer te willen aandoen van ten zij-

plechtanker wezen. Ik moest hem hebben, wat het mij ook kosten mocht. Maar zou het nog tijd wezen? De honger pijnigde mij, ik moest ophouden ten proef aan een duizeling, die mijne handen bewegingsloos maakte en mijne gedachte deed stilstaan. Ik had de druppels die van mijn duim stroomden opgeslurpt. Toen beet ik mij in den arm en aangespoord door de smart, dronk ik mijn bloed en herleeft door die lauwe en wrange menschelijke wijn, die mijn mond bevochtigde. En ik werkte met beide handen weder aan den spijker; het gelukte mij die los te rukken.

Van dat oogenblik af aan geloofde ik te zullen slagen. Mijn plan was eenvoudig. Ik stak de punt van den spijker in den deksel en ik trök een rechte lijn, zoo lang mogelijk, waarin ik hem heen en weder bewoog om een gleuf daar te stellen. Mijn handen werden stijf, maar ik weerde mij geweldig. Toen ik dacht diep genoeg gekomen te zijn, viel het mij in mij om te keeren en dan, door mij met de knieën en ellebogen op te heffen, den deksel te doen springen. Maar kraakte de deksel al, hij scheurde nog niet. De gleuf was niet diep genoeg. Ik moest weder op den rug gaan liggen en het werk hervatten, wat mij zeer veel moeite kostte. Eindelijk deed ik een nieuwe poging en ditmaal brak de deksel van het eene einde tot het andere.

Zeker was ik niet gered, maar de hoop vervalde mijn hart. Ik duwde niet meer uit vrees een instorting te bewerken en die zou mij bedolven hebben. Mijn voornemen was om mij van den deksel te bedienen als een schild, terwijl ik zou beproeven om

ment te Klaten af te stappen, waar hij ZHEdGests alsdan alle aanmerkingen en opmerkingen omtrent den grooten weg zoude mededeelen.

Den bepaalden morgen was de heer van Vleuten, ofschoon reeds eenige dagen lijdende aan koorts, gekleed in zijne voorgalerij, om den Resident en den Rijksbestierder af te wachten, maar groot was zijne verwondering toen de met zes paarden bespannen wagen voorbij reed den weg op naar Prambanan.

Den volgenden dag ontving de heer van Vleuten een besluit, waarin hij door den Resident van Soerakarta onder nadere goedkeuring der Regeering van Nederlandsch-Indië geschorscht werd als assistent-Resident der afdeling Klaten, hebbende hem Resident, niet de noodige eer bewezen door hem niettegenstaande des Residents bevel aan den grens op te wachten, om vervolgens met hem en den Rijksbestierder een inspectie over den grooten weg te houden en omdat hij (van Vleuten) zich niet ontzien had, den Regent van Klaten te verbieden den te inspecteren weg voor de komst van den Resident *bijzonder* in orde te maken.

Tot hiertoe de geschiedenis. Men zal hieruit zien, dat hier geen heerschzucht den tegenwoordigen Resident der Preanger geleid heeft, maar dat Z. H. E. G. eenvoudig tegen hetgeen naar Z. H. E. G. meening onjuist was, opkwam en dit tot het laatste toe vol hield.—

Men verhaalt dat er nieuwe pogingen zullen aangewend worden, om van Soerakartasch ingezetenen, gedaan te krijgen, dat er meer personen stadscontributie betalen. Men gelooft gerust te kunnen aanraden om zulks achterwege te laten, door het toch boter aan de galg gesmeerd zoude zijn. Men zal liever in Egyptische duisternis wandelen, dan voor een fraaie straatverlichting te betalen. De invoering der personeele belasting en van het patentrecht heeft gemaakt, dat Solos bewoners een gruwel hebben aan alles wat naar betalen zweemt. En buitendien behoort toch ook daaronder, de zoo-genaamde stadscontributie

Zij die Donderdag en Vrijdag de door de bandjir van Woensdag nat geworden goederen al zoo goed mogelijk gedroogd hadden, werden met alle ingezetenen van Solo zeer onaangenaam verrast, toen het water in de kalie Peepie en de kalie Larangan, Vrijdag avond tegen half zes, weder onrustbarend begon te rijzen. Spoedig waren Lodjie-Woerong, Kahoeman en Krapiak overstromd en tegen tien ure in den avond stond het water twee en een halve duim hooger dan Woensdag. De stroom was op den grooten weg zoo sterk, dat men niet dan met groote moeite over kon steken. Het rijtuig van een Toemengoong, kenbaar aan de pajong die het voerde, wat niettegenstaande alles, toch naar den Kraton moest, werd medegesleept zeker een vijftig passen ver en eerst tegengehouden toen een paar Europeesche soldaten den Javanen hielpen. Een paar Javaansche vrouwen raakten van de been en rolden letterlijk met den stroom mede. Tegen elf ure kwam er een groote prauw, van den Pangeran Adipatie Anom, voorzien van een groote brandende lantaren en een idem staande lamp, met huid misbaar der opvarenden afdrijven en kwam, voor den Kraton, zoo onzacht tegen een der in den grond geplaatste kanonnen aan, dat er een hevige gekraak volgde en de lantaren overboord viel, de prauw leed echter geen schipbreuk, alleen het geschreeuw der bemanning verdubbelde.

Een heer die waarschijnlijk naar het logement Scholten, of ten minste dien kant uitwilde, moest zich in veiligheid stellen in het voorportaal der kerk, waar hij tot twee uren in den morgen arrest had. Booze tongen wil-

len beweren, dat de geest der kerk zeer verwonderd was door iemand op dat uur te zien. De kerk is in den laatsten tijd ook zoo weinig aan druk bezoek gewoon.

Na tweeën daalde het water zeer snel: de groote toevoer uit de kalie Larangan was verminderd, tegen half vier was de groote weg weder droog.

De geïnundeerde kampoongs en wijken hebben weder geducht geleden. In de steenen huizen, die het water binnen gehad hebben, heerscht een vanzige lucht, die niet weg te krijgen is. Carbolzuur helpt niet, maar verergert alleen den stank. Een onzer doktoren raad aan om, voor zoover mogelijk, de huizen dag en nacht open te houden en de slaappleatsen zoo hoog als het kan van den bodem, te kiezen.

Zaterdag morgen maakte de assistent-Resident te paard een inspectie in de streken, die onder water gestaan hadden en over de wegen, die op verschillende plaatsen vol gaten en op anderen vol modder zijn.

De gevangenen hebben zich vrij rustig gehouden; slechts een paar malen was er wat geschreeuw, maar als er wat bizonders gebeurt is een Javaan zonder leven maken een groote zeldzaamheid.

De bandjiravond van Vrijdag jl belette niet dat het the-dansant bij den Pangeran Adipatie Ario Praboe Prang Wedono druk bezocht was. Ook Zijne Hoogheid de Soesoehoenan en de Kroonprins woonden het feest bij, terwijl de laatste deel aan den dans nam.

De paringittan was netjes gedecoreerd en vond men in het midden daarvan de buste van Z. M. onzen Koning. Van verlichting met electrisch licht in de pondoppo had men afgezien; er waren als gewoonlijk petroleumlampen. Buiten echter was electrisch licht, wat uitgedoofd werd toen ten half tien ure het vuurwerk ontstoken werd. Het grootste gedeelte daarvan was in Mangkoe-Negaran vervaardigd, en scheen door de vochtigheid slechts weinig geleden te hebben.

Het bal was zeer geanimeerd, de toiletten der dames over het algemeen prachtig. Wij zouden haast in verzoeking komen er eenige te beschrijven, maar overwegingen van zeer serieuze aard houden ons daarvan terug. Omstreeks twaalf ure werd het souper rondgediend en ging men, na den inwendigen mensch versterkt te hebben, weder aan het dansen of spelen.

Z. H. de Soesoehoenan verliet ten twee uren den Mangkoe-Negaroschen dalem en tegen half vier nam de feestvreugde een einde. De Resident ging toen naar huis en zooals gewoonlijk volgden de andere gasten.

Wij worden verzocht nog mede te deelen, dat de Pangeran Ario Gondo Hadmodjo de vervaardiger van het schilderwerk in de pondoppo en de Radhen Mäs Ario Soerio Hoedodo die van een gedeelte van het vuurwerk is.

Sedert den 16e zijn er hier ter plaatse geen zegels verkrijgbaar. Ze waren te Batavia aangevraagd, maar men schijnt het daar zoo druk met het vetrek van den heer J. P. Sprenger van Eijk gehad te hebben, dat er geen tijd overbleef om zegels naar Solo te zenden. Zij werden gisteren verwacht, of ze gekomen zijn kunnen wij niet mededeelen.

Sedert eenigen tijd heeft men hier een reizend Muziekgezelschap Hjdra, bestaande

zou laten brengen. Maar bij verder nadenken, deed ik dat niet. Ik zou de geheele wereld verschrikken. Waarom mij te haasten, nu ik toch meester van den toestand was? Ik betastte mijne ledematen, ik had niet anders als de onbeduidende beet in den linker arm; en de lichte koorts, die zij veroorzaakte, wakte mij op en gaf mij een niet verwachte kracht. Zeker zou ik zonder hulp wel kunnen loopen.

Toen nam ik al den tijd voor mij. Alle soorten van droomerijen stormden mij door het hoofd. Vlak bij mij in den kuil had ik de gereedschappen van de doodgravers bemerkt en ik gevoelde de behoefte om de schade, die ik had aangericht te herstellen, het gat dicht te maken zoodat niemand mijne opstanding zou bemerken. Op dat oogenblik had ik nog geen juiste plannen; ik vond het alleen onmoedig om het gebeurde wereldkundig te maken, gevoelde schaamte om te leven, als de geheele wereld mij dood waande. Na een half uur gewerkt te hebben, was alle spoor uitgewischt. En ik sprong uit het graf.

Wat een schoone nacht! Een diepe stilte heerschte op het kerkhof. De zwarte boomen waren onbeweeglijke schaduwen te midden van de witte grafteekenen. Terwijl ik beproefde om mij te orienteeren, bemerkte ik, dat een gedeelte van het uitspansel vlamde, alsof het in brand was. Daar moest Parijs wezen. Ik ging dien kant uit, door een laan heen, in de donkerte, door de takken veroorzaakt. Maar na vijftig passen, moest ik ophouden, reeds buiten adem zijnde en ging ik op een steenen bank zitten. Toen eerst beschouwde ik mijzelf: ik was geheel gekleed;

uit een doedelzakblazer, een fluitist, die vens de turksche trom slaat en een virtuoos op den triangol. Is men aan het vreemde der muziek wat gewoon, dan vind men ze zeer aardig. De artisten zijn dan ook bij Z. H. den Soesoehoenan en bij den Pangeran Adipati Prang Wedono geroepen, waar ze door beiden ruim beloofd werden. Ook in het logement Scholten gaven ze eenige arias ten beste en maakten zij daar een goede recette. Daar zij zeer billijk in hunne eischen zijn, kunnen wij het Solosche publiek gerust aanraden, zich, door hen te laten spelen, eenige genotvolle oogenblikken te bezorgen.

Daar het lokaal voor de meisjesschool al te vochtig was, zoo wordt en thans school in de kerk gehouden. Sedert het verplichte kerkgaan voor de militairen is afgeschaft, is het in dat gehouwen nimmer zoo vol geweest.

De hoofdonderwijzeres van de meisjesschool, sedert eenigen tijd lijdende, moet aan de beter hand zijn. Wij wenschen haar een spoedig herstel.

Het Soerabaiasch Handelsblad bericht, dat, naar men wil, er bij den ondernemenden Chinees Tan Tjoen Gwan kwartloten zullen verkrijgbaar worden gesteld in de geldloterij te Batavia ten behoeve van de gymnastiekschool te Soerakarta en de vereniging tot voorbereidend onderwijs aan kinderen van minvermogens in *Nederlandsch Indië*. De ¼ loten zullen f 3.—kosten. Zou een dergelijke speculatie te Solo ook geen goede resultaten aanbieden?

INHOUD VAN IND. OPM. No 107.

Boschkultuur. Vervolg. Strooptochten op nijverheidsgebied. Mijnontginning; Het stof van oude boeken; Gebruik van koolteer in den Landbouw; Onze beroemdheden in staathuishoudkunde Nitroglycerine en dynamiet; Het doen springen van kleine rotsen onder water; Bliksemafleiders; Stoomwagens op gewone wegen. De tegenwoordige toestand der kulturen op Cejlon. Het jaar 1883. Vervolg. Scheikundige toepassingen. Benzine van den onaangename reuk te bevrijden; Methyleen blauw; Bereiding van lichtend papier; Het soortelijk gewicht van Portland cement; Groen overdek op zinken voorwerpen; Nieuwe bereidingswijze van nitroglycerine; Aanstrijksel voor gietijzeren rookpijpen; Het bronzen van lijsten; Isoleering van elektrische geleidraden; Beschutting tegen roest; Onderscheiding der soorten van zijde; Olijfpitten, vervalschingsmiddel van gemalen peper; Kunstmatige melk; Vervanging van gouden voorwerpen. Allerlei. Voorwaarden, vergunning aanleg en exploitatie van stoomtramwegen; Opbrengst vervoer staatspoorwegen September; October en November 1883; De Heer Mr. van Hamel Art. 328a van Inl. strafwetboek.

DE ITALIAANSCHER GENEESHEE Carlo Maglieri heeft een nieuw middel tegen Malariakoorts bekend gemaakt, waarop hij door een leek werd opmerkzaam gemaakt. Dit middel is een afkooksel van citroenen. Men moet de citroenen zoo versch mogelijk gebruiken. Hier in Indië zou men ook lemnetjes (djerook nipis) kunnen gebruiken. Het afkooksel moet 4 uren voor den koortsaanval ingenomen worden. Na groote ondervinding ten opzichte van dit geneesmiddel te hebben opgedaan, is M. tot de volgende conclusies gekomen:

1. Het citroenafkooksel heeft tegen de Malariakoorts een even goede uitwerking als chinine.

zelfs had ik schoenen aan en alleen ontbrak mij een hoed. Hoe dankte ik toen mijne dierbare Margaretha, die mij, door een vrome gedachte bezielde, aangekleed had. Het plotseling denken aan Margaretha deed mij opstaan. Ik wilde haar zien.

Aan het einde van de laan hield een muur mij tegen. Ik klom op een tombe, greep de kap van den muur en liet mij aan den anderen kant glijden. De val was hevig. Toen liep ik door een groote verlaten straat, die er om het kerkhof was. Ik wist volstrekt niet waar ik mij bevond, maar ik maakte mij diets, met de grootste koppigheid, dat ik Parijs moest binnenkomen en de rue Dauphine ook wel zou vinden. Er gingen veel lieder voorbij, maar ik ondervroeg ze niet; wantrouwig als ik was, wilde ik niemand lastig vallen. Op het oogenblik begrijp ik dat toen reeds ik in een zware koorts was en mijn hoofd zijne helderheid verloren had. Eindelijk op een groot plein gekomen zijnde, overviel mij een fiauwe en stortte ik zwaar op den grond neder.

(Wordt vervolgd)

2. Het middel heeft ook nog uitwerking in gevallen, waar de chinine niets meer baat.

3. Even exact is de uitwerking van het citroen afkooksel bij den slependen vorm der Malaria-koorts.

4. Het middel veroorzaakt niet, zooals chinine, onaangename bijverschijnselen (oorsuizen, duizeligheid, enz.)

5. Het afkooksel kan ook bij catarrhale aandoeningen van de darmen gebruikt worden.

Wij meenen met dit bericht in ons blad op te nemen, aan vele personen, voor wie de chinine te duur is, een dienst te bewijzen. Vele personen sakkelen ook met koorts, zonder die door chinine en andere koortsmiddelen te kunnen kwijt raken; dergelijke patienten kunnen minstens ook met dit middel een proef nemen. Helpt het niet, dan doet het toch geen kwaad.

Bat. Hand.

Verspreide Berichten.

De President der Fransche Republiek heeft een besluit geteekend waarbij het verbod van gezouten varkenslees uit Amerika in te voeren verboden wordt.— Door de Pruisische douanen is bij het grenskantoor nabij Venlo een kar en paard aangehouden en geconfiscieerd, omdat bij onderzoek gebleken was, dat zij, onder andere lading ook vier zakken uien geborgen had. De import van uien is in Pruisen verboden, daar vorst Bismarck ze niet goed verteren kan.— Twee broeders in Friesland kregen twist over het dresseeren van een jong trekpaard. Zij spanden het dier uit en zetten het op stal. Ik sla er geen haard meer aan, zei de een. Ik ook niet, sprak de ander. Nu staat het paard al vier jaren op stal, het heeft een best leven en loopt 's zomers in de wei. Werken doet het niet. Wie zal nu nog zeggen dat de Friezen niet koppig zijn.— Op de Philippinasche eilanden is een zamenzwering tegen Spanje ontdekt. Men had door nieuwe belastingen, die ten doel hadden Philippinasch geld naar Spanje te brengen, willen invoeren.— Een Javaan te Soerabaia, die een blaaspip voor portemonnaie gebruikte, werd bestolen door een vriend die het daarin geborgen bankpapier er uitblies. De dader is wel gevat maar het bankbiljet was verdwenen.— De heer van Arcken heeft een zangstuk: »de onoverwinnelijke gecomponeerd en aan de muziekvereniging Euterpe opgedragen.— In de desa Plasonan (Djokdja) is een koe gerampokt, nadat zij eerst een jongetje van acht jaren had dood gestooten. De koe was dol; maar werd toch opgegeten. Men verwacht dat de verorberaars ook dol zullen worden.— Bij Tan Hoeloo te Batavia zijn verkrijgbaar: microscopen met insecten.— De Javabode No 13 schrijft over den toestand der pupillenschool te Gombonh, die al zeer slecht moet wezen.—

TELEGRAMMEN.

Uit Batavia, 18 Januari.

Lim Oe Nio, zaak Buflo, heeft haar verklaring, dat er geweld op haar gepleegd is, herroepen.

Z. E. de Gouverneur-Generaal repatrieert den 5en Mei met het stoomschip *Burgemeester den Tex*.

Het oude denkbeeld van den heer van Rees om de algemeene Secretarie naar Buitenzorg over te brengen, wordt weder opgerakeld.

Uit Batavia, 18 Januari.

De Notaris Wiselius te Tegal heeft een buitenlandsch verlof aangevraagd; als tijdelijk vervangend notaris aldaar, is benoemd de candidaat notaris J. P. L. Gelpke.

Uit Batavia, 18 Januari.

Officieel

Tweejarig verlof verleend, aan den hoofdonderwijzer Harmsen;

Benoemd tot eersten commissie bij het binnenlandsch bestuur, van Zuiden; tot tweeden commissie, Poelman.

Ter beschikking gesteld van den Directeur van Openbare Werken, de dienstdoende aspirant-ingenieurs Ellenboos en Kruijmer;

van den President van den raad van Justitie te Semarang, de rechterlijke ambtenaar Dankmeijer;

van den President van den landraad te Bondowoso, de Vries.

Eervol ontslagen de leden van den residentieraad te Deli, Broos en Haarsma.

Benoemd tot leden van den residentie raad te Deli, Kléncke, van Gilse en van der Pols.

Eervol ontslagen de officier van gezondheid bij de schutterij te Makassar, Klaas. Op verzoek gepensioneerd de paardenarts Postma;

de eerste luitenant Berghuis van Woortman. In actieve dienst hersteld boven de gewone formatie, de eerste luitenant der Cavalerie Walraven.

Uit Batavia, 19 Januari.

De benoemde hoofdagent der Batjan maatschappij, Vrede heeft eervol ontslag uit zijn betrekking van controleur gevraagd.

Voorgedragen tot controleur der eerste klasse Rijk; tot controleur der tweede klasse van Os.

Hen stoomschip *Zeeland* is gisteren van Suez naar Batavia vertrokken.

Met vrees een aanslag op het leven van Buflo.

De politie bewaakt hem.

Uit Batavia, 21 Januari.

De algemeene secretaris seint het volgende aan de Bataviasche bladen:

Een telegrafisch bericht van onzen consul te Penang, meldt dat H. Ms. *Pegasus* gisteren namiddag aldaar is aangekomen, zonder officieele berichten.

Niet officieel kwam de tijding, dat de expeditie naar Tenom na een kampong getuchtigd te hebben, zonder verder succes teruggekeerd is.

Morgen wordt te Batavia de mail van Atjeh verwacht.

De volgende ambtenaren met verlof zijn voorgedragen voor ontslag, onder toekenning van pensioen: de assistent-resident Nieuwenhuijzen en de Hoofdkantoorchef bij den post- en telegraafdienst van Deventer.

De Resident van Sumatra's Oostkust heeft voorgesteld een immigratie asiel, ter hoofdplaats Medan op te richten.

Mr. Haaksman heeft namens den heer Heilbuth, agent der firma Elsbach en Co., aan de regering het verzoek gericht om vergoeding voor de door hem in de bekende krankzinnigheids-quaestie geleden schade.

De regering heeft daarop afwijzend beschikt.

Uit Batavia, 20 Januari.

Het stoomschip *Madura* is heden aangekomen.

Officieel.

Geplaatst te Bandjermasin, de tweede luitenant der genie Waekers;

te Batavia, de tweede luitenant der genie de Waal.

Benoemd tot ingenieur der eerste klasse, de ingenieur op non-activiteit Mulock van der Vlies;

tot opzichter der derde Collee;

tot waarnemend assistent op het hydrografisch bureau te Batavia, de luitenant ter zee der tweede klasse Vos.

De Deli-Batavia maatschappij keert over 1882 niet minder dan 45 pct. uit

In de zaak-Buflo zijn 11. Zaterdag de heer Coert, Secretaris der residentie Cheribon, en heden de vader van Lim Oenio gehoord. Beide verhooren hadden met gesloten deuren plaats.

Aangeslagen vendutiën.

Op Woensdag en Donderdag den 23e, en 24e Januari 1884 te Mangkoengaran, van de nagelaten goederen van Pangeran ARIO SOERIO MATARAM.

Op Vrijdag den 25e Januari 1884 in het tokolokaal van de Heeren HOFF en E. t'SAS & Co. te Mesen, van tokogoederen en van een afgekeurden klok, afkomstig van het Assistent Residentie kantoor te Sragen.

Op Vrijdag den 25e Januari 1884 in het pandhuis van den Chinees TJAN GOAN LIE in het Chineesche kamp te Kepatian, van onuitgeloste pandgoederen.

De Vendumeester,

H. C. VISSER.

Advertentiën.

VENDUTIE

op WOENSDAG, 30 Januari as.

ten huize van Mevrouw de Wed. DEKENS

op Gebalèn

van Haren netten inboedel, waaronder eene collectie teekenbehoefden en voorbeelden, olieverf en penseelen.

(50)

SOESMAN & Co.

De ondergeteekende belast zich met

OPMETINGEN.

ook van landelijke ondernemingen.

J. G. M. A. CARLIER

(26)

gezworen Landmeter.

OPENBARE VERKOOP.

Op Donderdag 14 Februarij 1884

des voormiddags ten 10 ure, ten kantore van den ondergeteekende,

Van het huurland

TREJENG, KLATEN, SOERAKARTA:

groot ongeveer 282. Bouws.

Solo, 15 Januarij 1884.

D. BODDE.

Notaris qq

Internationale Crediet- en

Handelsvereniging

»ROTTERDAM»

(46)

Te koop gevraagd!

Bengaalsche koeijen,

elk per dag minstens vier flesschen melk gevende en niet ouder dan zes jaren.

Men adresseere zich bij de uitgevers van deze Courant onder het nummer van deze advertentie.

(44)

Verzorgings-Gesticht

SOERAKARTA.

Wordt gevraagd voor deze inrichting een 2e Regent en 2e Regentes.

Gehuwd.

HOOFDVEREISCHTEN: Bekendheid met Administratie; bijzondere geschiktheid om met kinderen om te gaan.

HOOFDVOORWAARDEN:

Vrije woning in het gesticht, voeding, vuur, licht, geneeskundige behandeling en medicijnen voor rekening van het gesticht.

Tractement overeen te komen naarmate de waarschijnlijkste geschiktheid. Zij die een ambacht verstaan, hebben de voorkeur en deelen dan ook procentisch in de winsten der Ambachtschool.

Reflectanten wenden zich schriftelijk, franco, of lieft in persoon tot den Secretaris van het Verzorgings-Gesticht.

Namens het bestuur v. h. V. Z. G.

A. MACHIELSE.

President.

H. VAN GROLL,

Secretaris.

(38)

Planten en Dierentuin te Batavia

Premieleenng f 500.000

100.000 Loten f 5 per Lot

AFLOSBAAR MET GELIJK BEDRAG.

Prijzen van f 50.000 f 20.000

f 15.000 enz. (30)

LOTEN VERKRIJGBAAR BIJ DE HEEREN:

SOESMAN & Co. te Soerakarta.

SOESMAN & Co. » Djocjakarta.

B. J. EEKHOUT, » Djocjakarta.

J. W. VAN OORDT. » Boijolali.

THOOFT & BUNING - Soerakarta.

leveren op aanvraag dadelijk

Schijfschietregisters en Afstandsbepalingen, afzonderlijk gebonden.

Gedrukte Aanteekeningboekjes.

Naamlijsten.

Kleedinglijsten.

Strafboeken.

Menageboeken met sterkte Register.

Proces-Verbaal. Getuigen Verhooren.

Beklaagden Verhooren.

Venduverantwoordingen, enz. enz. (4)

Verschenen:

(8)

Kantoor-Almanakken

Zak-Almanakken

netjes ingebonden.

Scheurkalenders

diverse soorten.

over 1884

THOOFT & BUNING.

Binnenlanden:

Gouverneur Gevraagd

vooral degelijk PIANO-onderwijs.

Flink salaris.

Adres nummer dezes, met copy-certificaten., franco.

(48)

THOOFT & BUNING.

TE KOOP!

Pretentie op K. F. St. . . man en echtgenoot, geboren Br. ij. Informatiën: Fiedler, Soerabaia.

(47)

BRAND-ASSURANTIE MAATSCHAPPIJ „de Oosterling,”

EN

BRAND-ASSURANTIE MAATSCHAPPIJ „Veritas.”

Bij het Agentschap dezer Maatschappijen bestaat, op zeer aannemelijke voorwaarden, gelegenheid tot verzekering tegen brandgevaar, van alle soorten Gebouwen en Goederen.

(16)

De Agent te Soerakarta, J. H. VAN OMMEREN.

Steeds voorhanden:

POSTTARIEVEN. TELEGRAAF-TARIEVEN voor 3 kringen berekend tot 200 woorden.

TARIEVEN voor KOELIELOONEN buiten de lijn.

(6)

THOOFT & BUNING.

ONTVANGEN:

Een factuur elegante Fransche Schoenen, en Bottines, Dames glacé Handschoenen met twee en vier knopen.

EEN FACTUUR

prachtige vilten HOEDEN VAN ELWOOD & Co.

diverse Stroochoeden, Overhemden met kraagen, van f 35 tot f 65 per dozijn enz. enz.

VLASBLOM.

(13)

Heerenstraat—Solo.

Amsterdamsche Apotheek

SOERAKARTA.

Eenig depôt voor Soerakarta van

Kaapsche Wijnen.

(25)

A. MACHIELSE.

AGENTSCHAP SOERAKARTA. der Bataviasche Zee- en Brand-Assurantie Maatschappij.

De ondergeteekende sluit verzekeringen tegen brandgevaar, op de gebruikelijke voorwaarden.

(14)

A. MACHIELSE.

Verkrijgbaar bij

THOOFT & BUNING.

N. P. VAN DER STOK,

oud-officier van gezondheid bij het O.-I. leerg

HANDLEIDING

VOOR

NIET-GENEESKUNDIGEN

IN

Nederlandsch-Indië.

Met 7 uitslaande platen.

Ten gebruike op plaatsen waar zich geen geneesheer bevindt, voor Ambtenaren, op patrouilles,

enz. enz. (21)

Prijs f 5.— franco per post f 5,50.

Vendutie

op Vrijdag, 25 Januari a. s.

in de Toko van de Heeren HOFF en t'SAS
UITVERKOOP

van alle Provisiën, Dranken en Luxe-artikelen, te veel om op te noemen, en nader bij strooibiljet zooveel mogelijk te specificieëren.

(51)

SOESMAN & Co.

GELD-LOTERIJ

TE BATAVIA,
ten behoeve van

De Gymnastieschool te Soerakarta
en

De Vereeniging tot voorbereidend on-
derricht aan kinderen van Minver-
mogenden in Nederlandch Indië.

f 300.000.— 320 prijzen.

Een prijs f 100.000.—

1 prijs	van	f 20.000.—
1 «	«	« 10.000.—
2 prijzen	« f 5.000.—	« 10.000.—
5 «	« 1.000.—	« 5.000.—
10 «	« 500.—	« 5.000.—
100 «	« 100.—	« 10.000.—
200 «	« 50.—	« 10.000.—

320 prijzen f 170.000.—

LOTEN zijn tegen f 10.— CONTANT verkrijgbaar.

te Amboina bij de heeren A. J. Harmsen & Co.

« Banda « den heer C. J. Blankert.

« Bandjarmasin « « J. A. Jansen.

« Bandong « « C. G. Heiligers.

« Batavia « de N I Escompto Maatschappij.

« « « den heer H. J. Meertens.

« « « « G. Gehrung.

« « « « F. H. Kroon.

« « « de heeren H. M. van Dorp & Co.

« « « « Ernst & Co.

« « « « Bruining & Co.

« « « « Ogilvie & Co.

« « « « Visser & Co.

« « « « Dunlop & Co.

« « « den heer Loa Po Seng.

« « « « Thio Tjeng Soey.

« Bengkalis « « G. C. Twijzel.

« Bankoelen « « C. E. Aeckerlin.

« Buitenzorg « « Th. Jansz.

« Cheribon « « J. J. H. Smeenk.

« « « « A. J. Wolvenkamp.

« « « « J. van Holst Pellekaan.

« Djoejacarta « « J. J. de Graaff.

« « « « H. Buning.

« « « « Wed. Kocken.

« « « de heeren Soesman & Co.

« Indramajoe « den heer J. Revius.

« « « « Chs. Pino.

« Macassar « « W. Eekhout.

« Menado « de heeren Borders & Co.

« Padang « « Waldeck & Co.

« « « den heer C. J. van Bueren.

« Palembang « « G. H. Ruhaak.

« Pasoeroean « « H. G. Klunder.

« « « « D. P. Erdbrink.

« Pattie « « A. M. Varkevisser.

« Pecalongan « « A. W. I. Bochart.

« « « « S. N. Marx.

« « « de heeren Hana Müllemeister & Co.

« Poerworedjo « den heer M. V. Smets.

« Probolinggo « « C. G. van Slidrecht.

« « « « R. S. Thal Larsen.

« « « « C. van Zipp.

« Riouw « « Th. van Soest.

« Salatiga « « «

« Samarang « de heeren G. C. T. van Dorp & Co.

« « « « Raveuswaay & Co.

« « « « Arnold & Co.

« « « « Soesman & Co.

« « « « Grivel & Co.

« « « den heer A. A. Bisschop.

« Soerabaia « « Chs. Kocken.

« « « « Clignett.

« « « de heeren Geb. Gimberg en Co.

« « « « Van Muiden & Co.

« « « « Thieme & Co.

« Soerakarta « « Soesman & Co.

« « « « Vogel van der Heide & Co.

« « « den heer L. Baier.

« Tangerang « « L. A. M. Leman.

« Tegal « « K. Hovens Greve Wzn.

« Ternate « « C. W. R. van Renese van

« « « « Duijvenbode.

« Tjilatjap « « I. I. A. Uitenhage de

« « « « Mist.

De trekking geschiedt ten overstaan van den Notaris H. J. MEERTENS te Batavia als bij aauplakbiljet is bekend gemaakt.

De Commissie ad hoc.

Mr. N. P. VAN DEN BERG.

E. DOUWES DEKKER.

(12)

Handels- en Commissiehuis.

B. W. VAN HOGEZAND.

Voorstraat—Solo

Steeds beleefdelijk aanbevolen.

MEUBELMAGAZIJN.

EXPEDITEUR-COMMISSIONNAIR
AGENTUUR VOOR ONDERNEMINGEN EN FABRIEKEN

leverancier van alle fabrieksbenodigdheden
E. T' SAS—Semarang.

De ondergeteekende neemt de vrijheid UEdG. mededeelen, dat hij in zijn MEUBELMAGAZIJN steeds voorhanden heeft alle mogelijke MEUBEL en HUISRAAD, als:

ENGELSCHEN en SOERABAIASCHEN LEDIKANTEN met bultzak en klamboe, waarbij voor de zuiverheid van de kapok wordt ingestaan.

SPIEGELS, SCHILDERIJEN, BEELDEN, KROON-HANG- en STAANDE LAMPEN, in alle gewildste merken.

DJATIEHOUTEN STOELN, TAFELS, KASTEN, BANKEN, WIP- en LUTLAARD. STOELN, SGHUTSELS etc., MARMEREN RONDE TAFELS,-CONSOLES, TOILETSPIEGELS, KNAPEN,- complete SERVIEZEN en GLASWERK in alle genres en prijzen en verder alles wat tot een completen Inboedel behoort.

Belast zich tevens met het compleet inrichten van huizen, ook in de binnenlanden, waarbij steeds voor embalage en goede expeditie de meest mogelijke zorg zal worden gedragen. Is genegen Inboedels tegen contanten betaling over te nemen.

VERHUURT MEUBELS.

Expeditie.

Belast zich met het verzenden van goederen over geheel Java en Europa, tevens met inklaren van goederen voor Heeren in de binnenlanden en voor het verzenden daarvan naar hunne bestemming, stelt zich aansprakelijk voor alle risico's en waarborgt tegen eene geringe assurantie-premie de goede overkomst der colli's.

Producten worden door hem van het spoorwegstation alhier tot op de weegschaal in de pakhuizen getransporteerd en stelt hij zich steeds aansprakelijk voor de overleggelden aan de spoorwegmaatschappij en voor de te minne uitlevering.

Commissiehandel.

Neemt producten voor de inlandsche markt en alle soorten van goederen in commissie tegen een gering commissieloon. Producten worden door hem op monster verkocht.

Agentschap voor fabrieken.

Belast zich met de levering van alle materialen en verdere benodigdheden voor fabrieken en ondernemingen.

E. T' SAS.

Semarang.

(15) SOESMAN & Co

belasten zich steeds met het houden van
Huis- en Commissieventdutie

(28)

In commissie ontvangen.

Een zeer fraaie

EUROPEESCHE MYLORD

(van W. H. VAN ECK & ZONEN, Amsterdam) bijzonder licht, geschikt om met twee paarden zoowel als met een paard, gebruikt te worden.

Te bezichtigen bij

(1) THOFT & BUNING.

GEVRAAGD

voor een afdeling van een KOFFIE-ONDERNEMING, bijzonder geschikt voor Indigo-Cultuur

een Compagnon,

die door aanbrenging van kapitaal aandeel verkrijgt, tevens zich met administratie wil belasten.

Offertes franco, onder nummer dezer advertentie.

(2) THOFT & BUNING.

Nederl. Indische Levensverzekering

EN

Lijfrente Maatschappij
TE BATAVIA.

Inlichtingen omtrent verzekeringen b. v. Kapitaal bij overlijden, Immer-trekkende verzekering;— ook omtrent die volgens het onlangs aangenomen VERLAAGD tarief voor WEEZENFONDS, worden gaarne verstrekt door

den Agent te Soerakarta

J. H. VAN OMMEREN.

(17)

BUB'S STOOKOVEN.

Ondergeteekenden, eenige agenten voor geheel Java van Bub's stookoven, hebben ten einde aan de vele aanvragen te kunnen voldoen, en allen suikerfabriekanten gelegenheid te geven om de oven in toepassing te brengen, 100,000 vuurvaste steenen per steamer ontboden, die zij tot de meest concurrerende prijzen leveren.

VAN DER LINDE & TEVES.

SAMARANG.

(18)

THOFT & BUNING — Soerakarta

bevelen zich beleefdelijk aan voor hunne

Drukkerij en Binderij

en

HANDEL (7)

in Papier-, Schrijf- en Kantoorbehoefden.

Spedige bediening en nette aflevering gegarandeerd.

PRIJSCOURANTEN worden steeds gratis verstrekt.

VAN RUIJVEN & Co.

SOLO

Hebben steeds voorhanden, alle Likeuren van Wijnand Focking, waaronder de zoo gewilde

Cherry Brandy

alsmede

ROODE en WITTE

PORTWIJN

MERK GEBR. STEURS.

(9)

Mevrouw A. Klein

modiste Samarang.

is ruim voorzien van fluweel, satijn, zijde, popelines, cachemiren stoffen, satinets, percaleslinten, bloemen, franjes, veeren en alle soorten gazen, groote keuze dameshoeden, volgent laatste seizoen in Europa. Heeft ook voorraadig ee keurige collectie portiergoederen, toffen.n (37)

Verkrijgbaar

BIJ

Thoof & Buning — Soerakarta.

PAPIEREN IN DIVERSE SOORTEN.

ENVELOPPEN.

KANTOORBENODIGDHEDEN.

INKTEN, IN ZEER VELE SOORTEN.

PRACHTALBUMS.

DIVERSE SPELLLEN, enz. enz. (5)

Uit de hand te koop.

Een steenen huis met groot erf, gelegen te Djebres.

Informaties bij den heer.

(19) A. MACHIELSE.

AAN DE ZIEKEN !!

Sedert 30 jaren, zijn een groot aantal personen, zoowel in Frankrijk als in vele andere landen genezen, of wel zij hebben hunne gezondheid behouden door het geregelde gebruik der Bloedafleidende Pillen van CAUVIN, van de Faculteit te Parijs. Dit geneesmiddel is eene zachte en aangename purgatie; gemakkelijk intemen, stellig-werkend en zeer goedkoop.

Overal te koop en te PARIJS 147, Faubourg St-Denis

(49)

Atelier d'Industrie.

C. DE LIJN.

Handel in HOUT en BOUWMATERIALEN SMEDERIJ, KOPERGIETERIJ, WAGENMAKERIJ en TIMMERMANSWINKEL- Bestellingen op bovengenoemd werk, alsmede op: (29)

Indigo Installatiën.

worden met den meesten spoed, tegen billijke prijzen en met accuratesse geëffectueerd.

DEUREN en RAMEN, houten en ijeren KAPPEN voor WOONHUIZEN, FABRIEKEN en LOODSEN, worden solide en net afgewerkt, geleverd en opgesteld.

Het bouwen van WOONHUIZEN en FABRIEKEN, wordt op zeer billijke condities aangenomen en uitgevoerd.

Schoenen--Laarzen Magazijn en Atelier

VAN

V L A S B L O M.

Heerenstraat — Solo. (24)

Zuig en Perspompen

voor Indigo-Kookhuizen en Badkamers, goedkoop en goed.

Te bekomen bij

(11) C. DE LIJN.

Mevrouw A. Klein
modiste Samarang.

Beveelt zich aan voor het opmaken en leveren van alle toiletten, welke tot het dames modevak behooren. (36)

TE KOOP.

Het huis en erf thans geoccupeerd door de loge. Te bevragen bij den Heer

(20) A. MACHIELSE.

Stellen zich verantwoordelijk voor de wet DE UITGEVERS.

Sneldruk — THOFT & BUNING — Soerakarta.